

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

tradi à patre prohibebant: Vt cunque fuerit: prælio illa ex quacunque causa Imperator congressus, eos fudit, ac penè omni Calabria Apuliaq; expulit. Quin insuper Constantopolitanus populus amissarum de Italia prouinciarum iacturam in Nicephorum referens, qui sponsam filiam marito tradere noluerit, arreptis armis illum interfecit, ac Iohanni filio Imperium demandauit. Ceterum est autem omnium testimonio, Ottонem I I. primum filium, Theophaniam Iohannis Imperatoris Constantinopolitani germanam accepisse coniugem: quam Iohannes X I I. Romanus Pontifex simul cum marito in Lateranensi patriarchio coronauit: nam Otto pater solum Ottонem, re in Saracenos Græcosq; bene gestans, consortem adscivit Imperij: voluitq; Imperatorem à Romano populo, ex prisca consuetudine acclamari: Quem tum Pontifex inunctum, Imperiali diadematate insigniuit: Eaq; in Ottonis I I. coronati celebitate, Iohannes Pontifex Capuanā ecclesiā ad Pandolphi principis merita, metropolitanam constituit. Indem Germaniam Imperatores mouerunt per Gallias.

CAPUT XVI.

Hermannus interim Germanie nouus dux, cum eas teneret partes commendatas, quæ Vandali obiacent & Albi flumini, penè omnia possedit quemque tenet dux Luneburgensis, & dux inferioris Saxoniae. Extruxit autem arcem in montem, appellavitq; Luneburg: Non, ut fabulantur imperiti, ab idolo Luna, quod ibi sacrauerit Iulius Cæsar, aut nescio quis aliis: hoc enim fabulosum supra cōicimus: Sed à vicino loco Lune ad riuum Elmenow, vbi nunc degunt sanctimoniales ab aliquot seculis. Sic enim accipiunt arces vocabulum, vel à loco fundationis sua, vel ex propinquis qui nomi-

nominatior est. Hūc ego nouum ducem Saxoniam quo-
què Transalbianam tenuisse crediderim, quod limita-
neus esset ad vicinas Danorum & adalorumq; nationes
arcendas ab incursionibus, quas Normāni Dani crebras
fecerant superiori etate, cūm à Ludouicis, Carolis, Ar-
nulpho, Reginberto, alijsq; quos suprà commemorauimus,
proceribus retrò pellerentur: Nunc verò postquam
permisit rex Otto Danorum regi Sleswicum, in quo pa-
ter eius marchionem creauerat, opùs erat præside ac du-
ce, qui limites regnorum seruaret. Terram verò Brun-
swicensem, quæ postea in ducatum erigitur, & rursùs
Gottingensem, & quæ Transsyluana dicitur, cum terra
Wittenbergensi, quæ nunc superior dicitur Saxonia, &
omnē Misnam Turingiamq; tum Saxonici iuris, pro se
ac posteris seruauere Imperatores: Alioquin stultum fu-
erit ditare extraneum, & suos exhaeredes facere. In hac
arce noua nouus dux vt religioni inseruiret, gratus Deo
qui illum prouexerit, vt suscepitus de puluere priuata
familie, sederet cum principibus, monasterium instruxit
ad arcem, in honorem sancti Michaëlis archangeli, sub
regula diui Benedicti, transferens abbatem primū Lu-
dericum de canobio S. Pantaleonis ex Colonia.

CAPVT XVII.

ERAT post natū Christū annus DCCCCLXXIII.
cum Imperator Otto Paschæ solennitatem in vrbe
Quedelenborg cum filio, principum magno conuentu
peregit: & multa constituens in prouincias, respexit
in primis Magdeburgensem vrbum & ecclesiam, quia
illam requiei suæ prouidit. In signem virum Adal-
bertum primum illi fecit ordinari, vt diximus, ar-
chiepiscopum: illique subiecit omnes episcopatus per
& adaliam, quam tunc dixerē Sclauoniam: Erat tamen
episco-